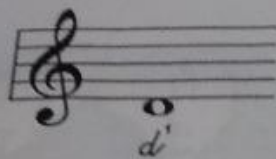
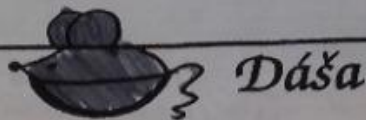
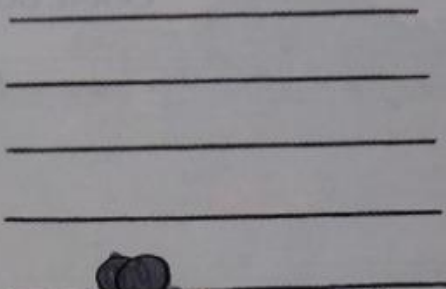

NOTA *d*

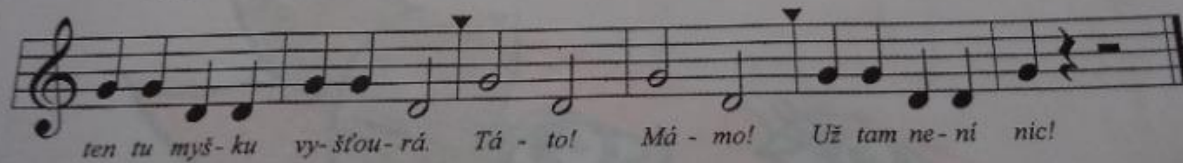
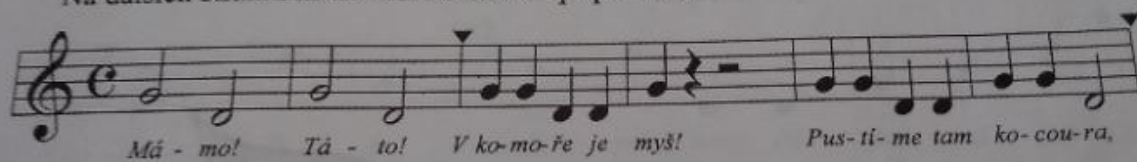
Horní tón *d'* už umíme dobře.
Spodní tón *d* - **Dášu** - zahrajeme takto: k hmatu *g* přidáme ukazováček, prostředníček a prsteníček pravé ruky. Volně zůstanou jen oba malíčky, které držíme nad flétnou.

Palec pravé ruky podepírá flétnu přibližně v místě pod ukazováčkem a prostředníčkem. Všechny otvory prsty dobře přikryjeme a do flétny vyslovíme jemně "DÝ". Obrníme se trpělivostí, jistě se nám to brzy povede.

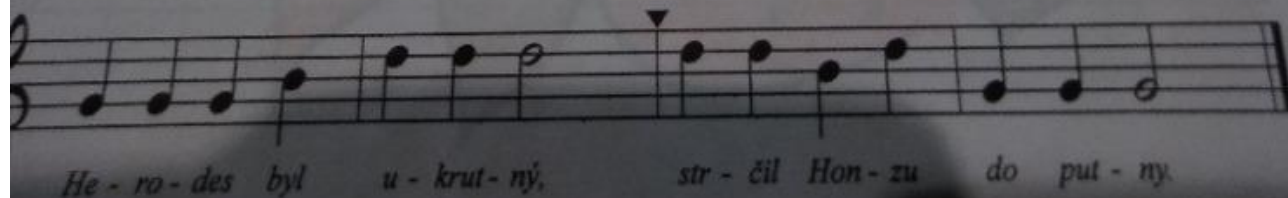
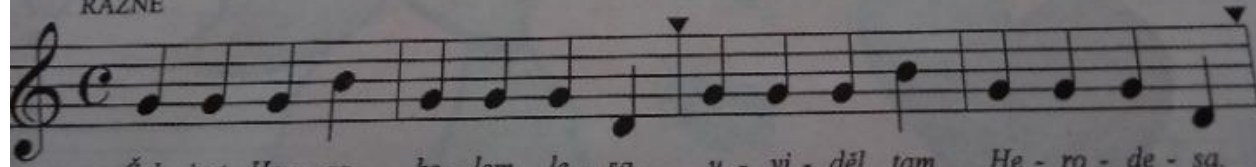
- KAM SE SCHOVALA MYŠKA DÁŠA? -

! Předpokládám, že už nezapomínáte řádně vyslovovat DY či TY.
Na dalších stránkách už vám to nebudu připomínat.

HONZA

RÁZNĚ

Takt $\frac{3}{4}$ - tříčtvrtový

Počítáme na tři doby

raz dva tři raz dva tři raz dva tři raz dva tři raz dva tři

HALÍ, BELÍ

Ha-li, be-li, ko-ně v ze-li a hří-bát-ka v pe-tr-že-li.

KDYŽ JSEM JEL DO PRAHY

Když jsem jel do Pra-hy pro hráč, pro hráč,
u-pod mí na ces-tě va-lach, va-lach.

Nota $\text{♩} \cdot$ půlová s tečkou

$$\frac{3}{4} \text{♩} \cdot = \frac{3}{4} \text{♩} \text{♩} \text{♩}$$

Notu půlovou s tečkou hrajeme dlouze na tři doby.

V ZAHRADĚ NA HRUŠCE

1. V za-hra-dě na hruš-ce se-dá-vá kos,
2. Na na-šem ko-mí-ně se-dá-vá čáp,
má čer-ný ka-bá-tek a žlu-tý nos.
kla-pe sí zo-bá-kem, klap, klap, klap, klap,

LIŠKA, ŠIŠKA, PAMPELIŠKA

DY...
TY...

Liš - ka, liš - ka, pam - pe - liš - ka, za - blou - di - la v le - se myš - ka.

Ten, ten, ten, vy - ve - de ji ven.

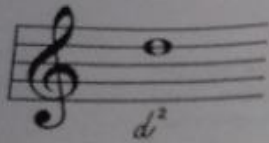
! Všimněme si, kterým notám pišeme nožičky dolů a kterým nahoru!

STÁLA BASA

Stá - la ba - sa u pri - ma - sa, za kam - na - ma stá - la,

když pri - mas - ka za - to - pi - la, ba - sa sa - ma hrá - la.

Tón d - Davídka - zahrajeme takto: Davídek je dlouhán a proto ho zahrajeme nejdelším prstem levé ruky - prostředníčkem. Ostatní prsty (i palec) jsou zdviženy nad svými otvory a nehrají.

Davídek

- NAJDE LIŠKA TÓN d POD DUBEM, NEBO NA DUBU? -

SEDÍ LIŠKA POD DUBEM

DY...
TY...

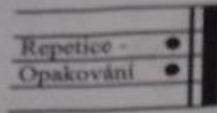
Se - dí liš - ka pod du - bem, má pí - štal - ku a bu - ben.
Na pí - štal - ku pís - ká a na bu - ben trís - ká.

- ZAHRAJME SI -

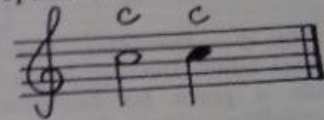
CHODÍ PEŠEK OKOLO

Cho - dí pe - šek o - ko - lo, ne - dí - vej se na ně - ho,
kdo se na něj kou - kne to - ho pe - šek bou - chne.

S OVEČKOU VZHŮRU ZA TÓNEM c

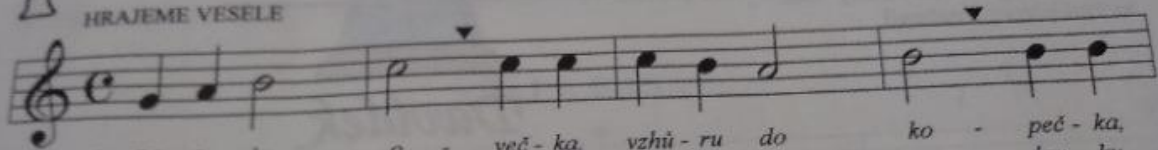

Toto označení se dvěma tečkami znamená, že celou písničku, nebo cvičení máme ještě jednou opakovat.

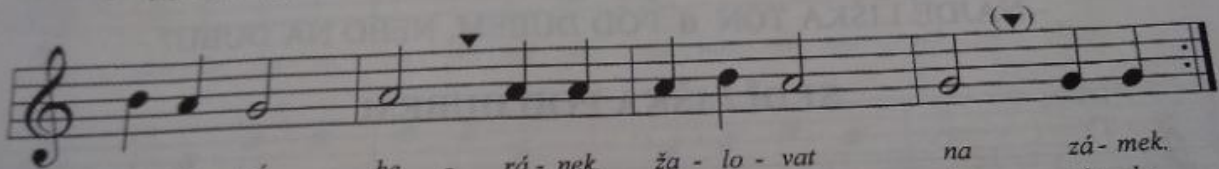

BĚŽELA OVEČKA

HRAJEME VESELE

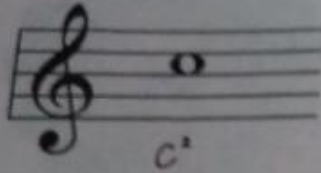
1. Bě - že - la o - več - ka, vzhů - ru do ko - peč - ka,
2. Ne - že - luj be - rán - ku na svo - ji ga - lan - ku,

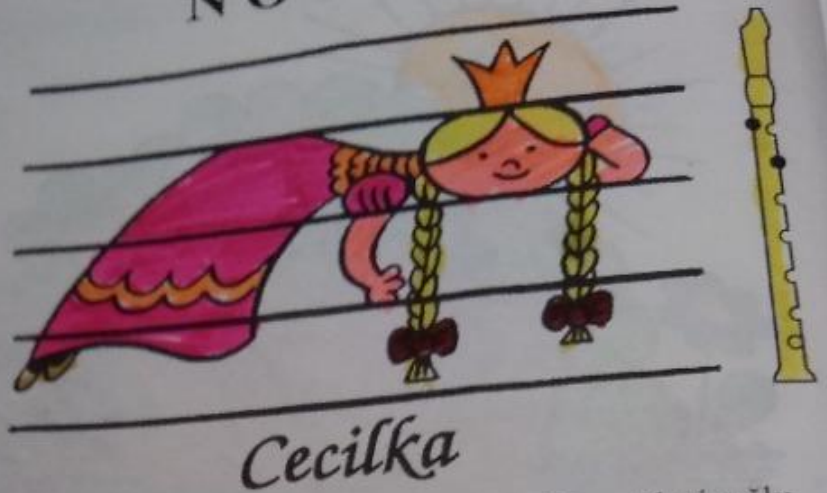
a za ní be - rá - nek, že - lo - vat na zá - mek.
o - na ti u - vi - je vě - nec z ma - jo - rán - ku.

NOTA c

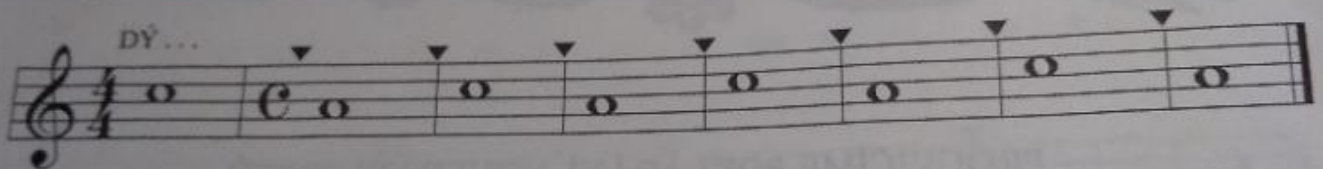

Tón c - Cecilku - zahrajeme dvěma prsty: palečkem a prostředníčkem levé ruky. Pozor - každý prst má na flétně své stálé místo, proto se nesmí přesunout jinam.

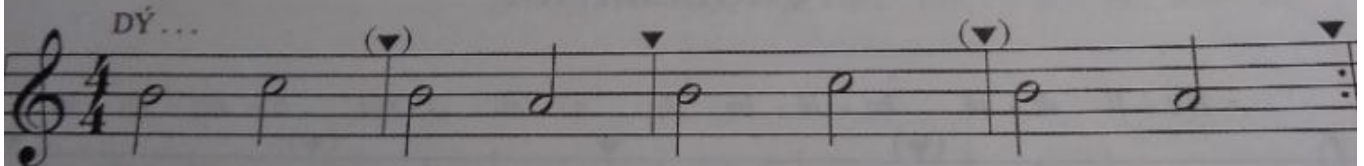

Cecilka

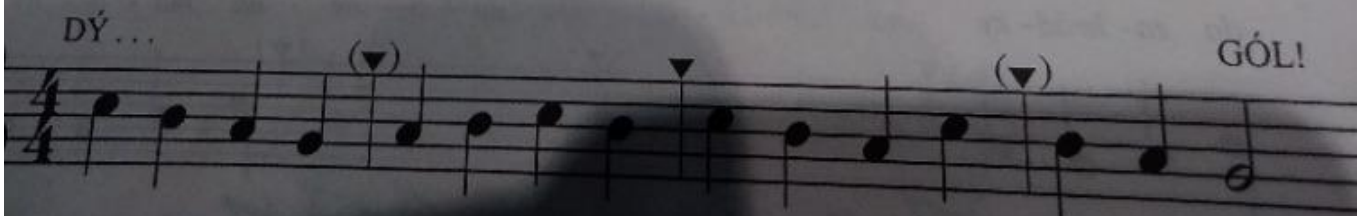
Cecilka si vyšla na procházku. Cestou potkala Amálku. Dlouho se neviděly a tak si měly co povídat:

Došly až na hřiště. A koho nevidí! Honzík má míč a už na ně volá, ať si s ním jdou házet.

Kdopak se to támhle žene? Ale vždyť je to Gustík. A hned, že si zahrají kopanou. A míč už lítal od jednoho k druhému. A kdo vyhrál? Přece ten, co si s nimi teď zahraje a každý míč bude přesně namířen do branky:

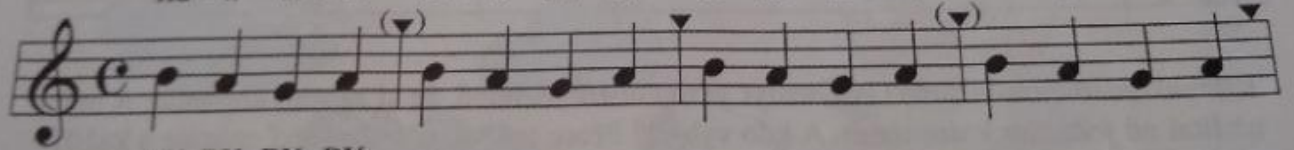

- PROCVIČÍME POKLÁDÁNÍ A ZVEDÁNÍ PRSTŮ -

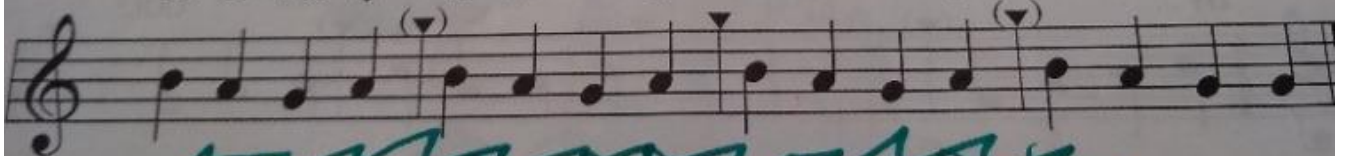
UKOLÉBAVKA

Ha - li dí - tě ko - lé - bu tě, až mi us - neš, o - dej - du tě,

DY DY DY DY

do za - hrád - ky na kar - lát - ky, do do - li - ny na ma - li - ny.

	Na tón h tleskneme nad hlavou		Na tón a upažíme		Na tón g tleskneme rukama do stehen
---	-------------------------------------	---	---------------------	---	--

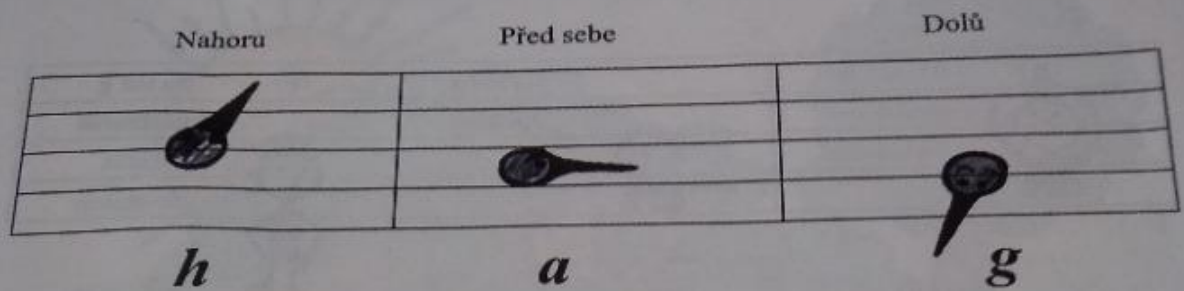
ŽÁBA LEZE DO BEZU

Žá - ba le - ze do be - zu, já tam za ní po - le - zu,
ku - dy o - na tu - dy já, bu - de - me tam o - ba dva.

The musical notation consists of two staves in treble clef with a common time signature (C). The melody is simple, using quarter and eighth notes. There are three downward-pointing triangles above the notes, corresponding to the lyrics 'na', 'ni', and 'o'.

CVIČÍME, HRAJEME, ZOBÁKEM KLAPEME

Tleskneme s napnutými pažemi, jako by byly čapím zobákem:

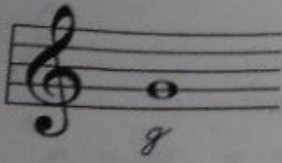
Čáp ten to má vě - ru snad - né, sto - jí v blá - tě, ne - na - chlad - ne.

Jde si klid - ně přes je - zír - ko, ne - smo - čí si a - ni pír - ko.

Nezapomněli jste při hraní klapat zobákem, vlastně jazykem o patro za zuby a pořádně vyslovovat DY nebo TY?

NOTA g

Tón g - Gustika - zahrajeme takto: k prstům, kterými jsme hráli tón a přidáme ještě prsteníček. Otvory není třeba tisknout silou, naopak - představte si, že vaše flétnička je z křehkého vánočního skla.

- ROZCVIČKA S TÓNEM g -

Gu - ma ga - lo - še Gá - bi - na góll

DY DY -- DY DY DY - DÝ DY DY DÝ
TY TY -- TY TY TY - TÝ TY TY TÝ

ŠNEČKU, ŠNEČKU

Šneč - ku, šneč - ku, vy - strč růž - ky, dám ti krej - car na tva - růž - ky

vyslov: DY ... stále stejně
nebo: TY ... stále stejně

a tro - ní - ček na ta - bá - ček, bu - de z te - be haj - da - lá - ček.

! Budeme-li umět říkadlo zahrát rychleji,
(▼) nádech označený závorkou můžeme vynechat.

POD NAŠÍM OKÝNKEM

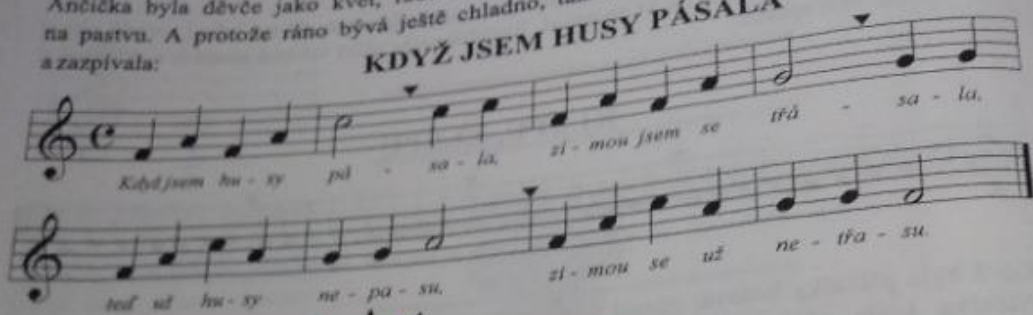
Pod na-ším o- kýn- kem ros- tou tam dvě rů- že, pod na- šim
o- kýn- kem ros- te tam štěp, Jsou na něm jab- lič- ka,
tr- há je An- čič- ka, jsou dob- rá, jsou slad- ká, jsou ja- ko med.

Ze všeho nejraději se Ančička starala o zahrádku. Zalévala voňavé růže pod oknem a jablůňku, na které právě dozrávala jablíčka. Ančička jablíčka otrhávala, maminka Fanyňka jí pomáhala. Obě si vesele zpívaly a táta Janeček jim k tomu hrál na pišťalku.

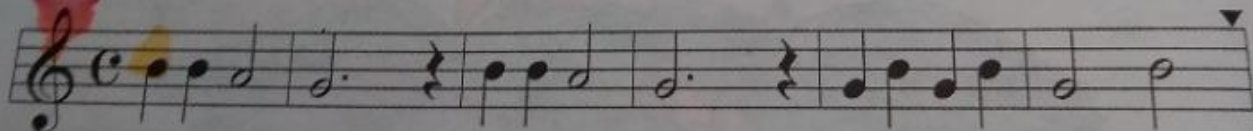
Pasáček Janeček bydlel v chaloupce pod lesem se svoji sestrou Ančičkou. Ančička byla děvče jako květ, radost na ní bylo pohledět! Byla na pastvu. A protože ráno bývá ještě chladno, tak si Ančička pro zahřátí zatancovala a zazpívala:

KDYŽ JSEM HUSY PÁSALA

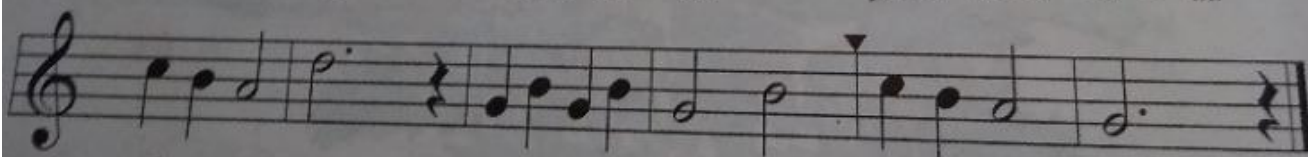

Když se Ančička tancem zahřála, sluníčko už také vstalo a vesele jí zamávalo. Ančička usedla do trávy a z kapsičky vytáhla píšťalku, kterou si tajně půjčila od táty Janečka a zkoušela na ní zahrát písničku:

MALIČKÁ SU

1. Ma-lič-ka su, hu-sy pa - su, tan-co-va-la bych já
2. Tře-ba su já ma-lu-šen - ka, pře-ce mě má rá - da

až se trá - su, tan-co-va-la bych já až se trá - su.
má ma-měn - ka, pře-ce mě má rá - da má ma-měn - ka.

Pasáček Janeček bydlel v chaloupce pod lesem se svojí ženou Fanynkou a dcerou Ančičkou. Ančička byla děvče jako květ, radost na ní bylo pohledět! Brzy ráno vyhnala husy na pastvu. A protože ráno bývá ještě chladno, tak si Ančička pro zahřátí zatancovala a zazpívala:

KDYŽ JSEM HUSY PÁSALA

Když jsem hu - sy pá - sa - la, zi - mou jsem se třá - sa - la,
teď už hu - sy ne - pa - su, zi - mou se už ne - třa - su.

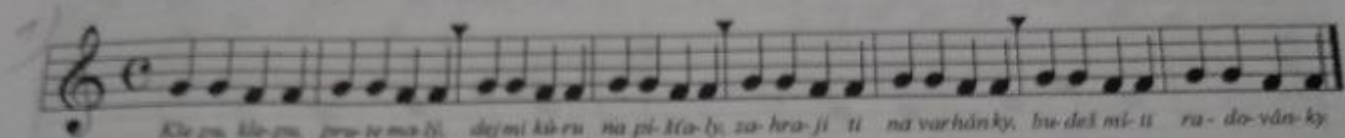
se Ančička tancem zahřála, sluníčko už také vstalo a vesele jí zamávalo. Ani do trávy a z kapsičky vytáhla pišťalku, kterou si tajně půjčila od táty Janečka a na ní zahrát písničku:

MALIČKÁ SU

-ZAPÍSKÁME SI S JANEČKEM -

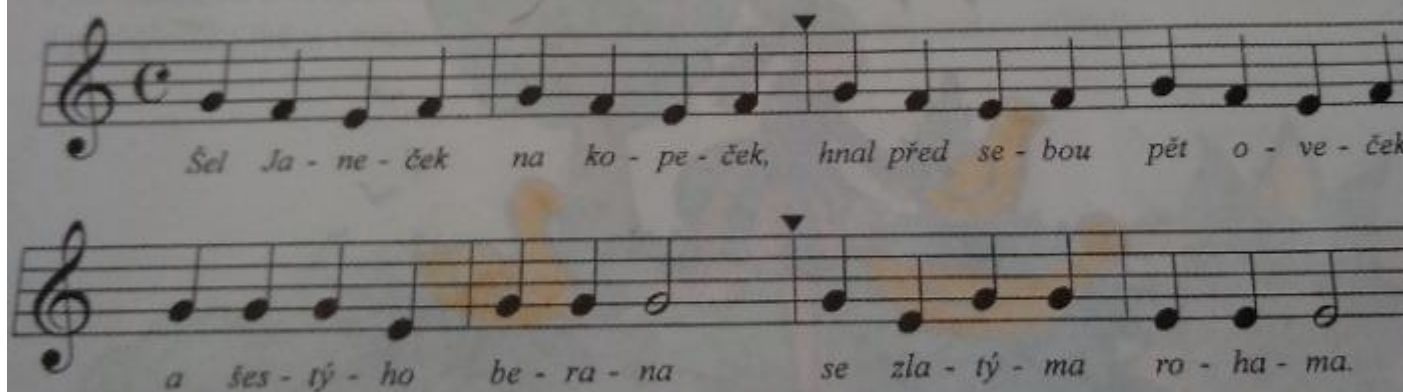
To jednou ovečky na pastvě pasáček Janečka ne a ne poslouchat. Až mu kdosi poradil, aby si udělal píšťalku a ovečkám na ni zapískal. Pasáček tedy uřizl vrbový proutek a otloukal si píšťalku. Při tom zpíval:

KLEPU, KLEPU

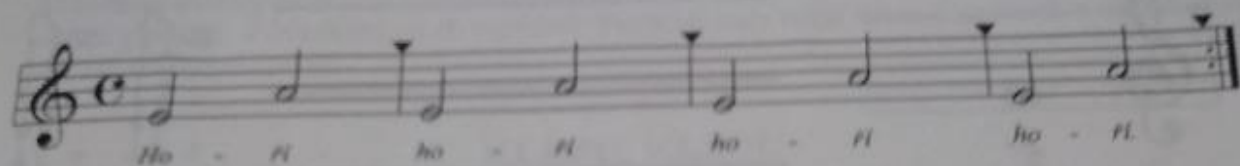

Když byla píšťalka hotová, zkusil si na ní "otloukání" zahrát. A vida, šlo mu to dobře. Píšťalka hrála překrásně, ovečky Janečka poslouchaly a tak je hnal na kopeček spisničkou:

ŠEL JANEČEK

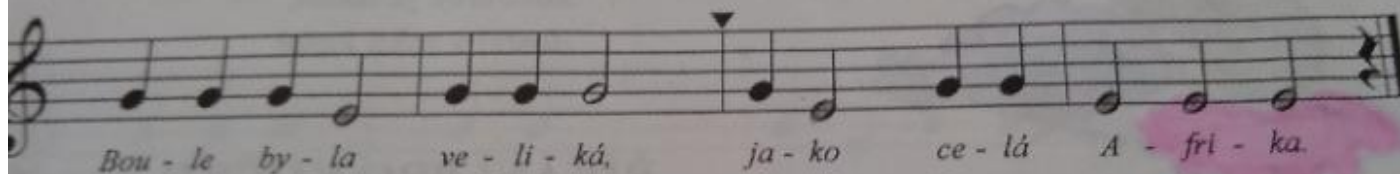
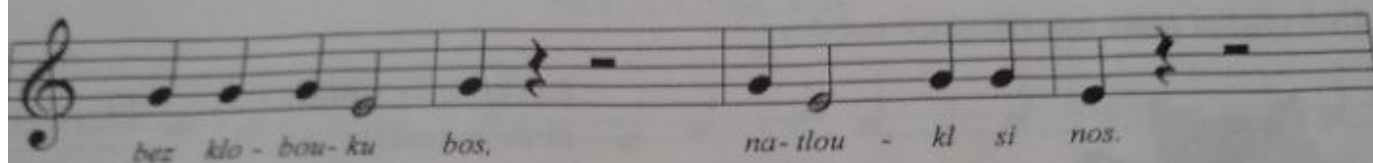
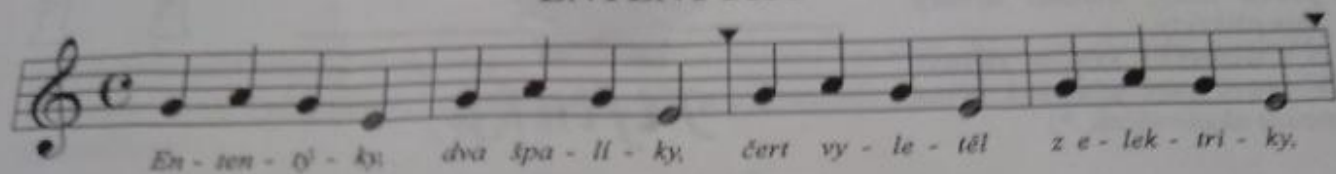

K čertům a pecku patří také oheň. Aby nám naše písničky neshofely - zavoláme hasiče:

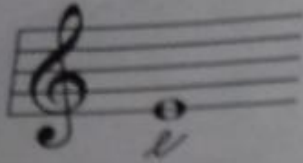

V další říkance provedl čertík Emílek čertovinu. Jazykem vylízal všechnu barvu ze svých not e. Jestli prý poznáte, které jsou to noty, dokážete-li je sami začernit a pak říkanku zahrát bez chyby!

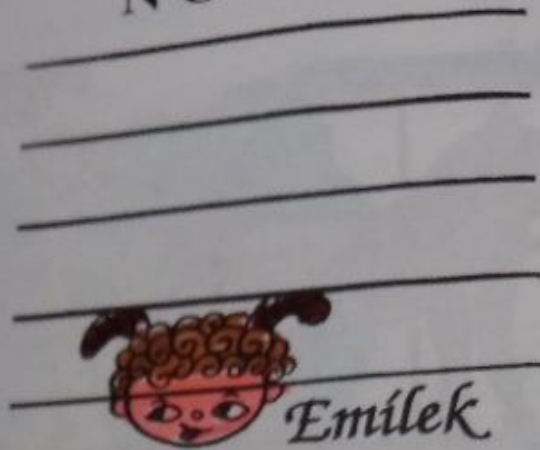
ENTENTÝKY

NOTA e

Tón e - Emílka - zahrájeme
taktu: k hmatu g - Gustíkovi
přidáme ukazováček a prostřed-
níček pravé ruky. Podaří-li se nám
už tón d - Dáda, pak nebudeme mít
s Emílkem žádné problémy.

- HRAJEME SI S ČERTÍKEM EMÍLKEM -
ŘÍKANKA O HONZOVI V PEKLE

Jed - na dvě, Hon - za jde, ne - se py - tel mou - ky.
Má - ma se ra - du - je, že bu - de pict vdol - ky.

Má - ma vdol - ky ne - pe - kla, Hon - za sko - čil do pe - kla,

má - ma vdol - ky pe - kla, Hon - za sko - čil z pe - kla.

Peško

- OD DÁŠENKY K DAVIDKOVÍ -

JEDE, JEDE, POŠTOVSKÝ PANÁČEK

Je - de, je - de poš - tov - ský pa - ná - ček,
 je - de, je - de poš - tov - ský pán.
 Vza - du má tru - hlič - ku, v pře - du má tru - bič - ku,
 je - de, je - de do Ro - ky - can.

- PÍSNÍČKA NA DOBROU NOC -
ČERNÉ OČI

1. Čer-né o - či jdě - te spát,
2. Rá-no, rá-no, ra - nič - ko,
3. Slu-nič-ko už vy - chá - zí,
4. Pro chá-zí se po ryn - ku,

čer - né o - či jdě - te spát,
rá - no, rá - no, ra - nič - ko,
slu - nič - ko už vy - chá - zí,
pro - chá - zí se po ryn - ku,

však mu - sí - te rá - no vstát, však mu - sí - te rá - no vstát.
dřív než vy - jde slu - nič - ko, dřív než vy - jde slu - nič - ko.
má mi - lá se pro - chá - zí, má mi - lá se pro - chá - zí.
ne - se chlap - cům no - vin - ku, ne - se chlap - cům no - vin - ku.

5. Novinečku takovou,
novinečku takovou,
že na vojnu verbujou,
že na vojnu verbujou.

6. Když verbujou budou brát,
když verbujou budou brát,
sbohem děvče nastokrát,
sbohem děvče nastokrát.

